

บทนำ

สมาคมภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน เป็นองค์กรระหว่างประเทศที่กำลังอยู่ในความสนใจ และทวีความสำคัญมากขึ้น เป็นลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับประเทศไทย ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมประชาชาตินี้ แต่ในขณะที่อาเซียนกำลังขยายขอบข่ายการดำเนินงานออกไปอย่างไม่หยุดยั้ง ก็มีผู้กล่าวกันว่าอาเซียน เป็นองค์กรระหว่างประเทศที่มีโครงสร้างอยู่ในลักษณะที่หลวม และโครงสร้างนี้จะไม่มีประสิทธิภาพที่ดีพอ ในอันที่จะนำอาเซียนไปสู่จุดบุ่งหมายตามแนวความคิดเรื่องบูรณาการ (Integration) โดยมักจะมีผู้ชี้ให้เห็นว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นั้น การดำเนินงานของอาเซียนเป็นไปอย่างล่าช้ามาก แม้ว่าสมาชิกของอาเซียนจะได้พยายามผลักดันโดยการแก้ไขโครงสร้างและเร่งรัดความร่วมมือกันให้มากขึ้นในประการต่าง ๆ ซึ่งเห็นได้จากกิจกรรมต่าง ๆ ของอาเซียนที่เพิ่มมากขึ้น เป็นลำดับ แม้ในการศึกษาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ก็ได้มีการตั้งข้อสังเกตว่าอาเซียนก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายตามแนวความคิดเรื่องบูรณาการได้ช้า ก็ เพราะอาเซียนมีโครงสร้างที่ไม่เหมาะสม แต่เมื่อได้ศึกษาพิจารณาโดยรอบ kob ถึงการก่อตั้งสมาคมอาเซียนแล้ว ก็ได้พบค่าตอบซึ่งออกจะกลับกันแนวความคิดที่เคยมีผู้กล่าวไว้ว่า เนื่องจาก เมื่อได้ริเคราะห์ถึงแนวความคิดในเรื่องบูรณาการแล้ว ก็พบว่าสมาคมอาเซียนนี้มีได้เกิดขึ้นตามเงื่อนไขที่แนวความคิดที่ได้ระบุไว้ กับทั้งมูลเหตุที่ทำให้เกิดการก่อตั้งสมาคมอาเซียนก็ เป็นมูลเหตุอื่นนอกเหนือไปจากแนวความคิดนี้ และเมื่อได้พิจารณาถึงโครงสร้างทางกฎหมายก็ตี การจัดองค์กรก็ตี ก็พบว่าโครงสร้างของอาเซียนนั้น เป็นโครงสร้างที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งได้ถูกกำหนดขึ้นให้เข้ากับปัจจัยที่ฐานของความร่วมมือ ซึ่งรัฐสมาชิกอาเซียน เห็นพ้องต้องกันว่า เป็นโครงสร้าง และการจัดองค์กรที่เหมาะสมแล้วสำหรับสถานะภาพปัจจุบัน นอกจากนี้จากการพิจารณาในรายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ ก็ได้พบข้อที่ชี้ให้เห็นได้อย่างแจ้งชัดว่าอาเซียน ไม่มีแนวโน้มที่จะพัฒนารูปแบบของความร่วมมือไปสู่ระดับอื่นตามแนวความคิดเรื่องบูรณาการของภูมิภาค นิยม ซึ่งนับว่า เป็นข้อที่ต่างจากแนวความคิดในการศึกษาเรื่องนี้ เท่าที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน การทำความเข้าใจในเรื่องโครงสร้าง และการจัดองค์กรยังทำให้สามารถมองเห็นถึงภาพรวมและเข้าใจถึงการดำเนินการของสมาคมอาเซียนได้เป็นอย่างดี นอกเหนือไปจากประเด็นที่นำเสนอไปต่าง ๆ ดังกล่าว

สมมติฐาน

โครงสร้างและการจัดองค์กรของอาเซียนนั้นถูกสร้างขึ้นโดยมุ่งหวังที่จะให้อาเซียนเป็นรูปแบบของการทำงานร่วมกันของประเทศสมาชิกในภูมิภาคมากกว่าที่จะพัฒนาเป็นองค์กรระหว่างประเทศตามแนวความคิดเรื่องบูรณาการ (Integration)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งที่จะศึกษาและทำความเข้าใจถึงรูปแบบของสมาคมอาเซียนในเรื่องลักษณะพื้นฐานของการรวมตัว กับทั้งโครงสร้างซึ่งแบ่งออกได้เป็นโครงสร้างทางกฎหมายและโครงสร้างในการจัดองค์กร โดยจะชี้ให้เห็นถึงสภาวะการดำเนินการของอาเซียน ซึ่งเรียกได้ว่าต่างจากความเข้าใจทั่วไปในเรื่องขององค์กรระหว่างประเทศที่ก่อกำเนิดขึ้นจากภูมิภาคนิยม และจะก้าวต่อไปสู่บูรณาการ ซึ่งการศึกษาจากโครงสร้างและการจัดองค์กรนี้จะทำให้เข้าใจถึงปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้อย่างแจ้งชัด

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องสมาคมประชาชาติเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน ในเรื่องโครงสร้างและการจัดองค์กรนี้ ได้แบ่งขอบเขตของการศึกษาออกเป็น ๖ บทคือ

บทนำ

บทที่ ๑ แนวความคิด เรื่องบูรณาการกับสมาคมประชาชาติเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ ในบทนี้จะได้กล่าวถึงแนวความคิด เรื่องบูรณาการ เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความความเข้าใจถึงรูปแบบของสมาคมอาเซียน

บทที่ ๒ เจตนาرمย์ของประเทศไทยสมาชิกในการเข้าร่วมสมาคมอาเซียน ซึ่งจะอธิบายถึงเจตนาرمย์และผลประโยชน์ของประเทศไทยสมาชิก โดยจะชี้ให้เห็นว่าเจตนาرمย์เหล่านี้ไม่สอดคล้องกับแนวความคิด เรื่องบูรณาการ

บทที่ ๓ โครงสร้างทางกฎหมายของสมาคมอาเซียน ซึ่งในบทนี้จะได้กล่าวถึงฐานะทางกฎหมายของสมาคมอาเซียน โดยให้ความสนใจถึงสภาพบุคคลของ

สมาคมอาเซียนกับทั้งความสามารถในการต่อต้านภัยธรรมชาติ เป็นองค์กรระหว่างประเทศ

บทที่ ๔ โครงสร้างของการจัดองค์กร ซึ่งในบทนี้จะได้กล่าวถึงการจัดองค์กรของอาเซียน และแสดงถึงปัญหาพื้นฐานอันเป็นมูลเหตุให้อาเซียนมีการจัดองค์กร เช่น ที่เป็นอยู่ รวมทั้งพิจารณาถึงการดำเนินงานขององค์กรสำคัญต่าง ๆ โดยพิจารณาถึงประสิทธิภาพ ความเหมาะสมและปัญหา

บทที่ ๕ แนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงการจัดองค์กรของอาเซียนในปัจจุบัน เนื่องจากมีการวิพากษ์วิจารณ์กันว่า การดำเนินการอย่างล้าช้าและไม่มีประสิทธิภาพ เท่าที่ควรในบทนี้จะได้กล่าวถึงความพยายามที่จะปรับปรุงโครงสร้างการจัดองค์กรขึ้นใหม่ ซึ่งจะได้กล่าวถึงความสำเร็จในการนี้ด้วย

บทที่ ๖ บทสรุปและข้อเสนอแนะ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องนี้ จะใช้วิธีการศึกษาแบบพรรณนา เชิงวิเคราะห์ โดยการวิจัยเอกสาร ซึ่งส่วนใหญ่จะยึดถือเอกสารของอาเซียนอันได้แก่ปฏิญญา สนธิสัญญา ความตกลงตลอดจนผลของการผู้ร่วมต่าง ๆ เป็นหลักประกอบกับหนังสือและบทความ เท่าที่เกี่ยวข้องในขอบเขตของการศึกษา และนอกจากเอกสารแล้ว วิทยานิพนธฉบับนี้จะอาศัยการสอบถามและการสัมภาษณ์บุคคลผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานของอาเซียน ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากในเรื่องของโครงสร้างและการจัดองค์กรนี้ ผู้ที่จะให้ความรู้ความเข้าใจได้ดีที่สุด ก็คือผู้ที่ได้ลงมือปฏิบัติ กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในงานของอาเซียนโดยหน้าที่และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของอาเซียนเป็นอย่างดี

งานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

แม้การศึกษาในเรื่องโครงสร้าง และการจัดองค์กรของอาเซียนนี้จะเป็นเรื่องซึ่งไม่สู้จะมีผู้ได้ทำการศึกษามาก่อนมากนักก็ตาม แต่ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ก็ได้อาศัยงานวิจัยอื่นเท่าที่เกี่ยวข้องบ้างได้แก่

วิทยานิพนธ์ชั้นปริญญาเอกของ ดร. ฐานุร พานิช จาก Pennsylvania State University ปี ค.ศ. 1980 เรื่อง "Regional Integration Attempts in Southeast Asia : A Study of ASEAN's Problem and Progress" ซึ่งวิเคราะห์ถึงปัญหา และความก้าวหน้าของความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของอาเซียนในระยะเวลาระหว่างปี ค.ศ. 1967 ถึง 1978 ซึ่งวิทยานิพนธ์นี้ชี้ให้เห็นว่าปัจจุบันระหว่างประเทศเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เอื้ออำนวยให้อาเซียนมีความมั่นคงอยู่ได้ตลอดมา และยังคงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่ออาเซียนในอนาคตด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะได้เสนอข้อคิดใหม่ ๆ ในเรื่องของอาเซียน กับทั้งจะเป็นเอกสารที่อธิบายถึงโครงสร้างการจัดองค์กรของอาเซียน ซึ่งง่ายแก่การทำความเข้าใจ ถึงภาพรวม ตลอดจนสถานะภาพของอาเซียนในปัจจุบัน ตลอดจนแนวทางของอาเซียนในอนาคต ซึ่งจะทำให้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนไม่สับสน และสามารถเข้าใจถึงสาเหตุที่ทำให้อาเซียนมีโครงสร้างการจัดองค์กรดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน